

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 14 juni 2007 — Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG/Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

(Zaak C-285/07)

(2007/C 247/02)

Procestaal: Duits

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hessische Verwaltungsgerichtshof (Duitsland) op 5 juli 2007 — Baumann GmbH/Land Hessen

(Zaak C-309/07)

(2007/C 247/03)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG

Verwerende partij: Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

Prejudiciële vragen

- 1) Staat artikel 8, leden 1 en 2, van richtlijn 90/434/EEG van de Raad van 23 juli 1990 ⁽¹⁾ (PB L 225, blz. 1) in de weg aan een belastingregeling van een lidstaat volgens welke bij een inbreng van aandelen van een kapitaalvennootschap uit de EU in een andere kapitaalvennootschap uit de EU de inbrenger alleen dan de boekwaarde van de ingebrachte aandelen verder mag hanteren wanneer ook de overnemende kapitaalvennootschap de boekwaarde van de ingebrachte aandelen hanteert (de zogenaamde dubbele boekwaarde-eis)?
- 2) Indien deze vraag ontkennend dient te worden beantwoord: is de in het geding zijnde regeling in strijd met de artikelen 43 EG en 56 EG, hoewel de zogenaamde dubbele boekwaarde-eis ook bij een inbreng van aandelen van een kapitaalvennootschap in een onbeperkt belastingplichtige kapitaalvennootschap geldt?

⁽¹⁾ PB L 225, blz. 1.

Verwijzende rechter

Hessische Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Baumann GmbH

Verwerende partij: Land Hessen

Prejudiciële vragen

- 1) Dient de nationale regelgevende instantie, wanneer zij gebruik maakt van de mogelijkheden die in artikel 5, lid 3, van richtlijn 85/73/EEG van de Raad van 29 januari 1985, zoals gewijzigd bij richtlijn 96/4[3]/EG van de Raad van 26 juni 1996, en in bijlage A, hoofdstuk I, punt 4, sub a en b, erbij, zijn neergelegd om de forfaitaire bedragen voor bepaalde inrichtingen te verhogen (sub a) en om een retributie te heffen die de werkelijk gemaakte kosten dekt (sub b), zich daarbij strikt te houden aan de in bijlage A, hoofdstuk I, punten 1 en 2, sub a, vastgestelde retributiestructuur (naar gelang van de diersoort, jonge of volwassen dieren, geslacht gewicht, etc.), of kan zij bij de vaststelling van het bedrag van de retributies een onderscheid maken tussen keuringen van partijen slachtdieren in grote inrichtingen en andere keuringen, en bovendien ook binnen deze twee groepen het bedrag van de retributies trapsgewijs verminderen naar gelang van het aantal te slachten dieren van een bepaalde soort, op de enkele voorwaarde dat bedoeld bedrag de werkelijk gemaakte kosten dekt?

- 2) Kan de nationale regelgevende instantie op basis van de hierboven bedoelde regelingen de retributies voor keuringen bij het slachten binnen de normale slachturen met een procentuele toeslag verhogen voor het slachten op verzoek van de eigenaar buiten de normale slachturen, wanneer deze toeslag overeenstemt met de werkelijk gemaakte extra kosten, of moeten deze kosten begrepen zijn in de forfaitaire (verhoogde) retributie die geldt voor alle retributieplichtigen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 11 juli 2007 — Hein Persche/Finanzamt Lüdenscheid

(Zaak C-318/07)

(2007/C 247/04)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hein Persche

Verwerende partij: Finanzamt Lüdenscheid

Prejudiciële vragen

- 1) Vallen giften in natura, in de vorm van voorwerpen voor dagelijks gebruik, van de burger van een lidstaat aan in een andere lidstaat gevestigde instellingen die krachtens het recht van die lidstaat als instellingen van algemeen nut worden erkend, binnen de werkingssfeer van het vrije verkeer van kapitaal (artikel 56 EG)?
- 2) Bij een bevestigend antwoord op de eerste vraag:
Is het — gelet op de verplichting van de belastingdienst om de aangiften van de belastingplichtigen te onderzoeken en het evenredigheidsbeginsel (artikel 5, derde alinea, EG) — in strijd met het vrije verkeer van kapitaal (artikel 56 EG), wanneer krachtens het recht van een lidstaat giften aan instellingen van algemeen nut slechts fiscaal worden bevoordeeld indien laatstgenoemde instellingen in deze lidstaat zijn gevestigd?
- 3) Bij een bevestigend antwoord op de tweede vraag:
Legt richtlijn 77/799/EEG de belastingdienst van een lidstaat de verplichting op om voor het vaststellen van feiten die zich in een andere lidstaat hebben voorgedaan de hulp in te roepen van de administratieve autoriteiten van de andere lidstaat, of kan de belastingplichtige worden tegengeworpen dat het krachtens het procesrecht van zijn lidstaat aan hem is het bewijs te leveren ten aanzien van buitenlandse feiten (objectieve bewijslast)?

Beroep ingesteld op 13 juli 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek

(Zaak C-326/07)

(2007/C 247/05)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: L. Pignataro-Nolin en H. Støvlbæk, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door het opnemen van bepalingen als die welke zijn neergelegd in artikel 1.2 van het decreet van de voorzitter van de ministerraad van 10 juni 2004 inzake de vaststelling van de criteria voor de uitoefening van de bijzondere bevoegdheden bedoeld in artikel 2 van wetsdecreet nr. 332 van 31 mei 1994, met wijzigingen omgezet bij wet nr. 474 van 30 juli 1994, gewijzigd bij artikel 4, lid 227, sub a, b en c, van financiewet nr. 350/2004, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 43 EG en 56 EG;
- de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat de in artikel 1.2. van het decreet van 10 juni 2004 genoemde criteria voor de uitoefening van de bijzondere bevoegdheden neergelegd in artikel 4, lid 227, sub a, b en c, van wet nr. 350/2004 niet voldoende specifiek of nauwkeurig zijn om de investeerder uit een andere lidstaat in staat te stellen, te weten wanneer de bijzondere bevoegdheden bedoeld in artikel 4, lid 227, sub a, b en c, van wet nr. 350/2004 zullen worden gebruikt.

De sub a, b en c bedoelde bijzondere bevoegdheden zijn: het verzet tegen het nemen, door investeerders, van relevante participaties die ten minste 5 % van de stemrechten vertegenwoordigen, of het lagere percentage dat door de Minister van Economische Zaken en Financiën wordt vastgesteld; het verzet tegen het sluiten van pacten en overeenkomsten tussen aandeelhouders die ten minste 5 % van de stemrechten vertegenwoordigen, of het lagere percentage dat door de Minister van Economische Zaken en Financiën wordt vastgesteld, en het vetorecht tegen het nemen van besluiten tot ontbinding van de vennootschap, fusie, splitsing, overbrenging van de statutaire zetel naar het buitenland of wijziging van het maatschappelijk doel, welke criteria van toepassing zijn op alle in artikel 4, lid 227, eerste alinea, van de wet genoemde sectoren (defensie, vervoer, telecommunicatie, energiebronnen en andere openbare diensten).